
ΣΤ΄ ΣΚΗΝΗ

- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Άγιε μου Παντελέημονα! Πόσο εκκλησιαστικά και θεοφοβούμενα κι ανατριχιαστικά μιλάνε!
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Αυτά μονάχα είναι θεϊκά! Όλα τ' άλλα είναι απλά σαπουνόφουσκες.
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Κι ο Θεός που λέμε εμείς εδώ στη γη, ο υπερουράνιος; Αυτός δεν είναι Θεός;
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Ποιος Θεός; Μη λες κοτσάνες! Δεν υπάρχει Θεός!
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Τι μου λες; Ναι, αλλά τότες, ποιος στέλνει τις μπόρες; Α, εγώ θα 'λεγα πως αυτός είναι ο ανώτερος απ' όλους!
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Μα αυτά τις στέλνουν! Έλα δω να σου εξηγήσω με στοιχεία ατράνταχτα, γιατί βλέπω πως δεν ξέρεις. Δε μου λες; Έτυχε ποτές να δεις βροχή δίχως βαρυσυννεφιά; Θέλει καμιά φορά ο Θεός να βρέξει στην καλοκαιριά και δεν μπορεί, γιατί αυτά την έχουνε κοπανήσει!
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Μα τον Προφήτη Ηλία, σωστά τα λες μέχρις εδώ... Κι εγώ που μέχρι τώρα νόμιζα πως η βροχή είν' ο Θεός που μάς κατουράει μέσ' από κόσκινο... Πες μου όμως τώρα, ποιος είναι αυτός που μπουμπουνίζει και με πιάνει τaráκουλο;
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Ετούτα είναι, αγαπητέ μου, καθώς στριφογυρνούν.
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Μα πώς, βρε αθεόφοβε;
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Άμα παραγεμίσει η μπάκα τους νεράκι, τα πιάνει βιάση να πάνε για το μέρος. Αλλά έτσι όπως κατρακυλάνε ξέχειλα από βρόχα, κουτουλάνε το ένα στ' άλλο, σκάζουνε και αντηχούνε.
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Και ποιος, αν όχι ο Θεός, τα κάνει να κουνιόνται;
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Μα όχι, σε καμιά περίπτωση ο Θεός, αλλά... ο Ανεμορούφουλας!

- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Ο Ανεμορούφουλας; Ε, πάει, αυτό μου 'χε ξεφύγει εντελώς! Μας τέλειωσε ο Θεός και τώρα είναι ο Ρούφουλας στα πράγματα... Όμως για τις βροντές και τα μπουμπουνητά ακόμη τίποτε δεν κατάλαβα.
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Α, μα δεν άκουσες που σου 'πα ότι τα σύννεφα γεμάτα με νερό χτυπάνε μεταξύ τους και βροντάνε από το βάρος;
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Έχεις κανένα παράδειγμα, για να σε πιστέψω;
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Πάρε παράδειγμα από σένα, για να καταλάβεις. Τι παθαίνεις τη Λαμπρή; Όταν την τυλώσεις με μαγειρίτσα, αβγά και κρέατα, δεν αισθάνεσαι μετά την μπάκα σου να γουργουρίζει; Και ξαφνικά δε σου ξεφεύγει μια κλανιά σα να λαλούν κοκόρια το ξημέρωμα;
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Ναι, μα την πίστη μου, και πολύ με δυσκολεύει έτσι όπως αναταράζεται. Πρώτα αρχίζει η σούπα ν' αντηχάει σα να μπουμπουνίζει και σα να βρυχάται αγριεμένη. Ήρεμα στην αρχή: παράμ παράμ! Και μετά κάνει: παραράμ μπουμπούμ! Κι όταν τα κάνω το πάει σχοινί κορδόνι, μπούρου μπούρου μπου μπουμπούμ! Όπως εκείνα!
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Σκέψου, με μια κοιλίτσα σαν αυτή τι κλανιές αμολάς... Ε, δεν είναι φυσικό ο απέραντος αέρας να συνταράζεται απ' το μπουμπουνητό;
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Εμ, βέβαια! Γι' αυτό μοιάζουνε και οι λέξεις, κλανίδι και μπουμπουνίδι. Εξήγησέ μου, όμως, πούθε έρχονται εκείνα τα φλογερά αστροπελέκια που αν σε χτυπήσουνε ή σε καρβουνιάζουνε εντελώς ή σ' αφήνουνε μισοψημένο; Είμαι σίγουρος πως ο Θεός τα ρίχνει πάνω στους άτιμους.
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Τι λες εκεί, βρε ανόητε, βρε απολίθωμα δεινοσαυρικό, βρε χούφταλο; Αν σημάδευε ο Θεός τους άτιμους, γιατί δεν έριξε αστροπελέκι να κάψει τους κλεφταράδες, τους δολοφόνους κι όλους τους παλιανθρώπους της κοινωνίας; Μόνο τα ρίχνει πάνω στους ναούς, σε κανένα βοσκό ή σε καμιά ψηλή βελανιδιά; Καταλαβαίνεις τίποτα; Δε μοιάζει γι' άτιμο πράγμα η βελανιδιά...
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Θα σε γελάσω... Φαίνεται όμως να μιλάς σωστά. Αμ τότε, τι σόι πράμα είναι το αστροπελέκι;

- ΣΩΚΡΑΤΗΣ ἼΑκου καλά: ὅταν συμβεῖ μάζες θερμοῦ ἀέρου ανερχόμενες να εγκλωβισθοῦν σε νεφελώδεις σχηματισμούς, δημιουργεῖται θρυαλλίδα υψηλῶν πιέσεων, η οποία ωθεῖται προοδευτικά σε εκτόνωση δι' εκρήξεως. Η δριμύτητα της εκρήξεως εἶναι που προκαλεῖ την ανάφλεξη των εξερχομένων αερίων μαζῶν.
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Ε;... Ναι, ρε γαμῶτο, ἔτσι την ἔπαθα κι εγώ μια φορά στο πανηγύρι. Ἐψηνα μια πατσά, που λες, να φάει το συγγενολό, μα ξέχασα να την τρυπήσω. Φουσκώνει που λες ξαφνικά η πατσά, ε ρε και σκάει... Πετάχτηκε και με τσουρούφλισε στα μάτια και μου ἔκανε τη μούρη ὅλη πυρομάδα.
- ΧΟΡΟΣ ἼΑνθρωπε, που κοντά μας ἤρθες λαχταρώντας τη σοφία, πόσο ευτυχῆς θα γίνεις μέσα σ' ὅλη την Ελλάδα, μνήμη, σκέψη, κακουχία αν φωλιάζουν στην ψυχή σου... Ἄν βαστάς ὀρθοστασία και δρομοκοπάς γενναία, κι αν στο κρῦο δε στενάζεις μήτε το φαί ζητάς, αν ξεκόψεις το κρασάκι και την μπάλα κι ὅλα τ' ἄλλα και σπουδαῖο αὐτό νομῖσεις πως ἀρμόζει σ' ἄνθρωπο ἀξιο: να υπερέχει με τις πράξεις, με την εὔστοχὴ του σκέψη και να μάχεται γενναία με της γλώσσας τ' ὀπλοστάσιο, πόσο ευτυχῆς θα γίνεις μέσα σ' ὅλη την Ελλάδα...
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Μη σας νοιάζει, εγώ ἀντέχω! Ἐχω περδικούλα ντούρα και μια ἔγνοια ξαγρυπνίστρα, στομαχάκι που με λίγα χορταράκια τη βολεύει για το βράδυ... Ὅποτε, βάλτε με στη φωτιά και μετὰ στ' ἀμόνι, και μη φοβάστε!
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Και κάτι ἀκόμη... Ἀπάντα τώρα ἀμέσως: πιστεύεις σε Θεόν ἄλλο ἀπὸ τα τρία αὐτά, το Διάστημα, τα Σύννεφα και το Λόγο, που πιστεύουμε κι εμεῖς;
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Α, πα πα! Να πέσει φωτιά να με κάψει ἄμα γυρίσω να μιλήσω στους ἀλλουνοῦς, βρε κι ἀπάνω τους να κουτουλήσω στο δρόμο! Κομμένα και τα ψώματα και τα τρισάγια και τα ευχέλαια.
- ΧΟΡΟΣ Λέγε τώρα θαρρετά, τι γυρεύεις και σε καίει; Ξέρε το πως στη ζωή σου δε θα πικρομετανιώσεις

αν τη χάρη μας τιμάς, σέβεσαι τη δύναμή μας
και, προπάντων, προσπαθείς πάντα άξιος να δείχνεις.

ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Άχ, κυράδες μου, στα πόδια σας προσπέφτω και ζητώ μια τόση δα
χαρούλα: χίλιες φορές να ξεπερνώ τους Έλληνες στο κουβεντολόι...

ΧΟΡΟΣ Πες πως είναι κióλας πράξη! Κι από σήμερα κι εξής,
στη συνέλευση οι βουλές σου πάντα θα 'ναι νικηφόρες!

ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Μωρέ δε με νοιάζουν εμένανε τα μεγαλοπιάσματα... Εγώ αυτό που
θέλω είναι να μπορώ να στρεψοδικώ κι απ' των δανειστών τα νύχια να
μπορώ να ξεγλιστρώ.

ΧΟΡΟΣ Ό,τι λαχταράς θα γίνει. Δεν ποθείς δα και το θαύμα...
Μόνο πήγαινε κι αφέσου στων δασκάλων μας τα χέρια.

ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Αυτό θα κάνω, και θα σας εμπιστευθώ, αφού στριμώχνομαι άσχημα
από τα μηχανάκια τα γιαπωνέζικα κι από το στεφάνι μου, που με
ξεπουπούλιασαν!

Βαρέθηκα πια να με κυνηγάνε,
κουράστηκα να τρέχω ολημερίς...
Το δόλιο το κορμάκι μου τρυγάνε
εμπόροι, πιστωτές και συγγενείς.

Ορίστε, σας το αφήνω αμανάτι.
Χτυπάτε το, κλωτσάτε το σκληρά.
Δαγκώστε, κομματιάστε με γινάτι...
δε σας γυρίζω πια ούτε παρά!

Θα 'χουν να λεν πως έγινα αλήτης,
λαμόγιο, παραδόπιστος, σκιτζής,
παπαγαλάκι, κάθαρμα, τσιφούτης,
βρωμιάρης, τζαναμπέτης, μπαταχτοής...

Όσοι με βρίζουν χάνουν τον καιρό τους·
δεν πα' να λεν, κλειστά κρατώ τ' αφτιά...
Τα χρέη μου κι όλο το συρφετό τους
τα 'χω γραμμένα πια κανονικά!

- ΧΟΡΟΣ Να που κιόλας κελαηδός και τα λες και τσεκουράτα!
Πού να δεις σαν ξεσκολίσεις πόσο φημισμένος θα 'σαι...
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Τέτοια λέγε μου ν' ακούω!
- ΧΟΡΟΣ Όσο θα 'μαστε αντάμα, ζηλευτή ζωή θα κάνεις!
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Λες να ζήσω να το δω;
- ΧΟΡΟΣ Κόσμος μπόλικος θα στέκει στο κατώφλι σου απέξω,
ένα λόγο σου ν' ακούσει· και θα σε παρακαλάνε
τα κανάλια, οι κομματάρχες, λίγο χρόνο να διαθέσεις
για να βγεις κι εσύ να βρίσεις στα δελτία, στις ειδήσεις.
Και πολύ χρήμα θα πέφτει, μήπως και καταδεχτείς
το λαό να κατευθύνεις με την άξια συμβουλή σου.
- (ΚΟΡΥΦΑΙΑ)
- Όμως έλα, δάσκαλέ μας, άρχισε το μάθημά σου,
πάρε ετούτον τον γεράκο που διψάει για σοφία,
ταρακούνησε το νου του και δοκίμασε την κρίση.
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Έλα λοιπόν, ξεκίνα ν' αγορεύεις με τον τρόπο σου, να ιδώ τι ξέρεις και
τι στρατηγήματα κατέχεις και σ' αυτά άλλα εγώ θα σου προσθέσω.
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Τι; Θες να με κάνεις καρβανά;
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Όχι, παιδί μου, ένα-δυο πραγματάκια θέλω να διαπιστώσω... Και
πρώτα-πρώτα, συγκρατεί καλά η μνήμη σου;
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Αμέ! Αλλά με δυο ταχύτητες, μα τον Άγιο... Άμα μου χρωστάει κανείς,
έχω μνήμη ελεφαντίσια! Αν όμως χρωστάω ο κακομοίρης, τότε ξεχνάω
και ποιος είμαι...
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Έχεις από φυσικού σου λέγειν;
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Α, όχι! Αυτό μου τέλειωσε... Αλλά στο ξάφρισμα, είμαι μανούλα!
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Και πώς θα τα καταφέρεις στα μαθήματα;

- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Μη σε νοιάζει, καλά θα τα πάω!
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Άντε να δούμε, αν σου πετάξω κατιτίς σοφό... ας πούμε... σχετικά με το στερέωμα, θα τ' αρπάξεις με τη μία;
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Τι; Έτσι σαν κόκαλα θ' αρπάζω τις σοφίες;
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Μμ, γέρο,... φοβάμαι ότι έτσι κούτσουρο και τζερεμές που είσαι, θα χρειαστείς πολύ κοπάνημα για να στρώσεις... Για πες μου, τι κάνεις όταν τις τρως;
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Ε; Τις τρώω! Μετά, μόλις ξεμακρύνω λιγάκι, ψάχνω για μάρτυρες, κι ύστερα, αφού ξεφύγω, ξαμολιέμαι ντουγρού στα δικαστήρια και στα κανάλια!
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Λοιπόν, εμπρός, γδύσου κι άφησε κάτω τα σκουτιά σου...

Ο Στριμούρας ντρέπεται, κάνει να φύγει.

- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Γιατί; Έκανα καμιά λαδιά;
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Όχι, αλλά είναι έθιμο οι μαθητές να πρωτοπαίνουν τσίτσιδοι.

Πάει να τον πιάσει, κυνηγιούνται λίγο πάνω στη σκηνή.

- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Θα καθίσεις επιτέλους ήσυχος;
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Μωρέ Σωκράτη μου, ούτε σουφρώσα τίποτες ούτε κι εσείς μου σουφρώσατε...
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Γδύσου λοιπόν! Τι τσαμπουνάς εκεί;

Ο Στριμούρας γδύνεται και μένει με τα σώβρακα.

- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Πες μου όμως πρώτα κάτι. Άμα διαβάζω ταχτικά, και λέω το μάθημά μου, σε ποιον θα μοιάσω απ' τους τρανούς τους μαθητές σου;

Ο Σωκράτης τον αρπάζει και τον σπρώχνει προς το σχολείο.

- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Τίποτα δε θα 'χεις να ζηλέψεις από το [Μητσοτάκη!](#)
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Ωχ! Συφορά μου ο κακομοίρης! Γρουσουζικο ψοφίμι θα με κάνει...
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Βούλωσ' το τώρα και κουνήσου, άντε, έλα εδώ ξοπίσω μου!

Ο Στριμούρας σκύβει διστακτικά και κοιτάζει μέσα από την πόρτα του σχολείου.

ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Μπας και σου βρίσκονται τίποτε κόλλυβα να μασουλάω; Στέγνωσε ο στόμας μου... Σκιάζομαι λες και πηγαίνω για κηδεία...

ΣΩΚΡΑΤΗΣ Προχώρα! Τι στέκεσαι και χαζεύεις εκεί στην πόρτα;

Ο Στριμούρας κάνει το σταυρό του και μπαίνει.

ΧΟΡΟΣ Μπράβο, τράβα, παλικάρι, που το λέει η καρδιά σου!
Αχ, μακάρι όλοι οι άνθρωποι στο τελείωμα της ζήσης να 'χαν τη δική σου γνώμη, και με πράγματα καινούργια να 'θελαν ν' ασχοληθούν· μ' επιστήμες, και με τέχνες, με τον κόσμο της σοφίας που η γνώση μάς χαρίζει...
Θα 'χε αλλάξει η κοινωνία, θα 'ταν ήμερος ο κόσμος.
Με γαλήνη κι ευτυχία θα 'σβυναν γλυκά οι άνθρωποι.